

Kivonatok a 2011.május 24-én Dunaújvárosba tervezett, Rácalmáson megtartott, az alkotmányozásról szóló előadásom mellékkörülményeiről

2011. április 20-án meghívást fogadtam arra, hogy ez év május 24-én Dunaújvárosban előadást tartsak. Egy nappal a rendezvény előtt jelzés jött, hogy változik a helyszín, mert az előadás Dunaújvárosban nem tartható meg. Hiába volt még csak nem is önkormányzati helyszínre előkészítve, meghirdetve a tájékoztató, azt - politikai kampányeseményt vizionálva - alkalmasint az önkormányzati vezetés a városból „kitiltotta”. Rácalmáson több mint rendben lezajlott az előadás és az azt követő beszélgetés, s arról a dunaújvárosi helyi média tudósított. Módom volt egy rövid interjú keretében szaknyilatkozatot adni minderről egy korrekt helyi lapnak, újságírójának is. Meglepetésemre ezután kaptam egy E-mailes felkérést válaszádsra, a helyzet kommentálására. Idézem azt, majd az arra adott válaszomat. Mindezután homály, néma csönd, semmi visszajelzés: se egy köszönöm, se pedig sorry, hogy mégse!

„Név: Nyulasi Zsolt

E-mail cím: nyulasi@dunaujvaros.com

Tárgy/téma: Dunaújváros

Üzenet: Tisztelt Ügyvéd Úr!

Kérem, néhány mondatban fejtse ki a véleményét arról, hogy politikai nyomásra hiúsult meg Dunaújvárosban tervezett előadása - pontosabban át kellett költözniük a rácalmási Művelődési Házba.

A hírt - és az esemény rövid összegzését - megírtam a Dunaújváros Online hasábjain, erre érkezett egy olvasói felvetés - íme:

"Ha a Nyulasi urat tényleg érdekli a Kolláth úr véleménye, akkor miért nem hívja fel és kérdezi meg tőle? Újságíróképn az beleférne a profiljába és szerintem profin megírná. Javaslom közvetlenül a profot megkérdezni!"

A cikk közvetlen elérhetősége itt:

<http://www.dunaujvaros.com/index.php?p=hir&hid=49786>

Válaszát várva tisztelettel:

Nyulasi Zsolt Öcaline

főszerkesztő

Dunaújváros Online”

„Tisztelt Nyulasi Zsolt Úr és Kedves Hozzászóló-Olvasó!

Köszönöm Önöknek a lehetőséget, hogy a magam szemszögéből hozzászóljak a dunaújvárosi „afférhez”. Jóhiszeműen készültem Dunaújvárosból, annak önkormányzatából is. Ellenséget vagy barátot nem találtam, ismerőst is csupán egyet. Meghívtak: megtiszteltek ezzel, politikailag független, de közéletileg nem semleges tanáremberként készültem városukba. Sosem volt ott konfliktusom, most sem kellett (volna) erre számítanom. A letiltás - mely bornírt módon, általa megcímkezve politikai kampány-eseményt kívánt elüldözni - a hatalom rossz reflexének, rossz lelkiismeretének, rossz lelki egészségének tulajdonítható. Ez nem az én problémám, mivel ilyen kétségbeesett lépés mindig, bárhol a morális és/vagy szakmai, közjogi gyengeség, versenyképtelenség, inkompetencia jele. Amikor mi 88-89-ben a rendszerváltozást, és benne a plurális társadalmat, politikát és véleményeket kodifikáltuk, egy ma is érvényes arany szabályt emeltünk alkotmány-erőre. Így: nem az a hibás, nem az büntetendő, aki észreveszi és szóvá teszi a bajt és a bűnt, hanem aki azt elkövette, úgy hagyta. A rácalmalmási művelődési ház értő, bátor közönségének erről ezt mondtam: Dunaújváros, plusz áfa: egyenlő Rácalmás. Etikailag, közjogilag, a civil kurázszi és a fair emberi kiállás szempontjából mást most se mondhatok. Köszönettel üdvözli a rácalmási és a dunaújvárosi olvasót: Kolláth György alkotmányjogász”

Vajon ez még mindig a '89-ben rendszerváltó Magyar Köztársaság?